

Shariah (Islamitische wetgeving)

[nederlands - dutch - الهولندية]

revisie: Yassien Abo Abdillah

Kantoor voor da'wa Rabwah (Riyad)

2013 - 1434

IslamHouse.com

نبذة مختصرة عن الشريعة

« باللغة الهولندية »

مراجعة: ياسين أبو عبد الله

2013 - 1434

IslamHouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Alle lof behoort aan Allah.

De Shariah (letterlijk: het pad naar leven-gevend water) is eigenlijk de Islamitische Wettelijke Traditie, ook wel de Islamitische Wet genoemd, die over alle aspecten van het leven van een Moslim handelt, van dagelijkse activiteiten tot spirituele zaken, economie, enz. Ook ecologie heeft een prominente plaats in de Islam: een achtste van de Koranische verzen handelen erover.

De belangrijkste bronnen van de Shariah, zijn als volgt en in die volgorde:

1. De Koran
2. De Sunnah van de profeet Mohammed (dwz, zijn leven en zijn uitspraken)
3. Ijma' (consensus) onder Islamitische geleerden
4. Ijtihad (de opinie van Islamitische geleerden op basis van hun kennis en onderzoek)

Deze bronnen moeten in die volgorde aangewend worden. Dit wil zeggen: een besluit over om het even welke zaak wordt eerst en vooral gebaseerd op de Koran, dan op de Sunnah. Als er geen uitspraak kan volgen op die basis, dan moeten Islamitische geleerden de zaak bekijken en onderzoeken en zo tot een uitspraak komen.

De Islamitische Wet is geen geheel van bestraffende regels. Het is daarentegen een wisselwerking van beloning van het wenselijke of verplichte enerzijds, en bestraffing van het onwenselijke anderzijds. Dit zorgt ervoor dat een moslim er alle belang bij heeft de Wettelijke Bepalingen te volgen: het levert hem immers beloning op.

Islam gelooft niet in de erfzonde. Het eigen gedrag en de verantwoordelijkheid daarvoor staat in de Islam centraal. Immers, het is op basis van het eigen gedrag en de mate waarin men zich aan de Goddelijke Voorschriften gehouden heeft, dat men op oordeelsdag beroordeeld zal worden. De "kerk" waartoe men behoort is daarbij niet essentieel, wel of men het goede gedaan heeft. Het is dan ook een kolossaal misverstand te denken dat de Islamitische Wet zou inhouden dat elk inwoner van een Islamitische Staat zich moet bekeren tot de Islam. Integendeel, de Islamitische Wet garandeert aan alle inwoners volledige godsdienstvrijheid. Volgens de Islam kan een mens immers niet oordelen over het geloof van een ander, maar komt dit alleen God toe.

In landen waar de Islamitische wet geldt, is hij voor zaken als familierecht enz. alleen bindend en verplichtend voor Muslims. Niet-Moslams in zo'n land kunnen voor dergelijke gevallen kiezen al dan niet via de Shariah gevonnist te worden. Omgekeerd begint men ook in het Westen aarzelend stappen in die richting te zetten. Zo is er in Canada een begin gemaakt van een systeem waarbij een aantal disputen onder Moslims onder de regels van de Shariah kunnen beslecht worden. Voorwaarde is wel dat alle betrokken partijen akkoord gaan om niet de Canadese wet, maar de Islamitische Wet te volgen voor het oplossen van het geschil.

In het Islamitische model staat het gedrag centraal. Het al dan niet naar de hemel gaan, is volgens de Islam afhankelijk van hoe men zich gedraagt, niet van de kerk waartoe men behoort. Moslims geloven dat gedurende het leven van elk persoon door twee Engelen alle daden worden opgeschreven. De Engel aan de rechter kant noteert voor elke goede daden direct +10 punten, terwijl de Engel aan de linkerzijde bij het doen van slechte daden wat aarzelt en pas als we doorzetten hij de slechte daad noteert voor -1 punt. Uit die verhouding blijkt dat de Barmhartige en Genadevolle God

het goede in verhouding veel meer beloont dan Hij het slechte bestraft

Dit systeem van positieve bekrachtiging van het goede en wenselijke en bestraffing van het verbodene, vinden we in heel het Islamitisch stelsel terug, niet alleen met het oog op het eeuwig leven in het hiernamaals, maar ook met betrekking tot de ordening van alle facetten van het huidige leven (economie, strafrecht, ecologie, enz). De rechtspraak van de Islam is gebouwd rond 5 categorieën van gedragingen waarvan uitvoeren of niet-uitvoeren beloond of bestraft kunnen worden:

Gedragstype	Uitoefenen van gedrag wordt...	NIET Uitoefenen van gedrag wordt...
1. Verplicht Gedrag	beloond	bestraft
2. Aanbevolen Gedrag	beloond	niet bestraft
3. Toegestaan Gedrag	niet beloond	niet beloond
4. Onwenselijk Gedrag	niet bestraft	beloond
5. Onwettelijk, verboden Gedrag	bestraft	beloond

Volledigheidshalve voegen we hieraan toe dat wanneer Moslims zich in een niet-Islamitisch land bevinden, zij geacht worden zich te houden aan de Wetten van dat land.

In een land waar de Shariah geldt, moeten Moslims zich daaraan houden. Niet-Moslims kunnen voor zaken als familierecht echter kiezen wel of niet onder de shariah gevonnist te worden.